

11 Ιουνίου 2014

Ακολουθία του Αγίου ενδόξου Νεομάρτυρος Ζαφειρίου

/ [Πεμπτούσια](#)

Εποιήθη εν Αγίω Όρει του Αθωνος

υπό

Αθανασίου ιερομονάχου Σιμωνοπετρίτου,

Υμνογράφου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

* Άγιον Όρος Αθως * , βια´ * 2011 *

ΤΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ιστώμεν στίχους ζ´ και ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια.

Ήχος.α´.Των ουρανίων ταγμάτων.

Της εν Χριστώ ευσεβείας, μάρτυς Ζαφείριε,
ακλόνητος εδείχθης, και στερρός θεολόγος,
αισχύνας θεοσόφως τους ασεβείς, τους μεγάλως βιάζοντας,
σέ εξομόσαι και Αγαρ σκοτοειδούς,
λατρευτήν πιστόν γενέσθαι σε.
Ορθοδοξίας το γάλα, πιών μακάριε,
καί εν τώ Όρει Αθω, διδαχθείς τα πρακτέα,
ουδόλως εσαλεύθης εξ απειλών, και πολλών υποσχέσεων,
εκ των θελόντων ελκύσαί σε δυσσεβώς,
πρός Μωάμεθ την απώλειαν.
Ούτε νεότητος κάλλη, ουδέ προσπάθεια,
πρός ηδονάς του βίου,
νεομάρτυς Κυρίου, εξίσχυσαν πλανήσαι και εις βυθόν,
ασεβείας κατάξαι σε,
αλλ' ως αφροί διελύθησαν ασεβών,
αι παγίδες και τα ένεδρα.
Της παρανοίας Μωάμεθ, πλάνην εξήλεγξας,
ενώπιον τυράννων,
τού Σταυρού τη δυνάμει,
Ζαφείριε τρισμάκαρ, και του Χριστού,
ευθαρσώς την θεότητα, ομολογήσας ετμήθης την κεφαλήν,
ειληφώς στέφος το άφθαρτον.
Ημισελήνου το σκότος, Μάρτυς διέφυγες,

υιός φωτός υπάρχων,

εξ αυτών των σπαργάνων,

Ζαφείριε θεόφρον, μόνος φανείς, του Κυρίου υπέρμαχος,

εξ ομηλίκων την πίστιν δυναστικώς,

αρνηθέντων φεύ! σωτήριοιον.

Των αθλητών του Δεσπότη, χορούς κατηύφρανας,

Ζαφείριε τελέσας,

ανδρικώς τον αγώνα, εις ον ενέβαλέ σε,

ο των ψυχών, προκαλών την απώλειαν,

μεγαλοφώνως κηρύξας του Ιησού,

πρό τυράννων την θεότητα.

Δόξα. Ἦχος πλ.β´.

Ορθοδοξίας τοίς δόγμασιν εκ βρέφους συντραφείς, και την ευσέβειαν εν τώ Αθωνι ευλαβώς ενδυναμώσας, ουκ εδειλίασας μεγαλοφώνως κηρύξαι Χριστού την θεότητα, προ των αθέων αγαρηνών. Ὅθεν του ψευδοπροφήτου την πλάνην ανδρείως απελέγξας, και των υπεσχημένων σοι απολαύσεων γενναιοφρόνως καταφρονήσας, το άφθαρτον στέφος απείληφας των μαρτύρων, Ζαφείριε θεομακάριστε. Ὅθεν τώ Κυρίω διά παντός παριστάμενος, μή παύση πρεσβεύων υπέρ των πίστει τελούντων, την ψυχοχαρμόσουνον μνήμην σου.

Και νύν. Θεοτοκίον ομόηχον (ή της προηγηθείσης εορτής).

Τις μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τις μή ανυμνήσει σου τον αλόχευτον τόκον; ο γάρ αχρόνως εκ Πατρός εκλάμπας Υιός μονογενής, ο αυτός εκ σου της Αγνής προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, και φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ημάς, ουκ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' εν δυάδι φύσεων, ασυγχύτως γνωριζόμενος. Αυτόν ικέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Είσοδος. Φως ιλαρόν. Προκείμενον της ημέρας.

Τα μαρτυρικά αναγνώσματα

Προφητείας Ησαΐου το ανάγνωσμα.

(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τα έθνη συνήχθησαν άμα και συναχθήσονται άρχοντες εξ αυτών. Τις αναγγελεύει ταύτα εν αυτοίς; ή τα εξ αρχής, τις ακουστά ποιήσει ημίν; Αγαγέτωσαν τους μάρτυρας αυτών, και δικαιωθήτωσαν, και ειπάτωσαν αληθή. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, και εγώ μάρτυς Κύριος ο Θεός, και ο Παίς, ον εξελεξάμην, ίνα γνώτε και πιστεύσητε, και συνήτε, ότι εγώ ειμι. Έμπροσθέν μου ουκ εγένετο άλλος Θεός, και μετ' εμέ ουκ έσται. Εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστι πάρεξ εμού ο σώζων. Εγώ ανήγγειλα και έσωσα, ωνειδίσα, και ουκ ήν εν ημίν αλλότριος. Υμείς εμοί μάρτυρες, και εγώ Κύριος ο Θεός, ότι απ' αρχής εγώ ειμι, και ουκ έστιν ο εκ των χειρών μου εξαιρούμενος. Ποιήσω, και τις αποστρέψει αυτό; Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο λυτρούμενος ημάς, ο Άγιος Ισραήλ.

Σοφίας Σολομώντος το ανάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχάί εν χειρί Θεού, και ου μή άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάναι. Και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών, και η αφ' ημών πορεία σύντριμμα· οι δε εισιν εν ειρήνη. Και γάρ εν όψει ανθρωπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης. Και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται· ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού. Ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας· οι πεποιθότες επ' αυτόν, συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ, ότι χάρις και έλεος εν τοίς οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοίς εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος το ανάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Διά τούτο λήψονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου, ότι τη δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, και τώ βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού, και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εχθρών. Ενδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, και περιθήσεται

κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον. Λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον οσιότητα· οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονας· πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ' αυτών ύδωρ θαλάσσης· ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς, και ερημώσει πάσαν την γήν ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ούν, βασιλείς, και σύνετε· μάθετε, δικασταί περάτων γής· ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών, ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρά ιδιόμελα

Ήχος α΄.

Υιός φωτός και ημέρας υπάρχων, Ζαφείριε χριστόψυχε, το σκότος διέλυσας της Αγαρ, και μή δειλιάσας των τυράννων τάς βασάνους, ουδέ ταίς αυτών ψυχοφθόροις κολακείαις υπαχθείς, γενναίως του Κυρίου την θεότητα ωμολόγησας, και ως αμνός εθελούσιος τεθανάτωσαι. Διό συν τώ χορώ των ενδόξων Νεομαρτύρων επαξίως συνταχθείς, πρέσβευε δεόμεθα υπέρ των ψυχών ημών.

Ήχος β΄.

Τη γονική ευσεβεία ερριζωμένος, ταύτην κατεπότισας φιλοθέως, εν τώ Όρει του Αθωνος μακάριε Ζαφείριε. Όθεν εν καιρώ τώ δέοντι προ των αθέων τυράννων, ωμολόγησας μεγαλοφώνως, του Κυρίου Ιησού την θεότητα, και μυκτηρίσας την πλάνην του ψευδοπροφήτου, θύμα γέγονας της Ορθοδοξίας. Διό δώρησαι και ημίν, ευλαβώς πολιτεύεσθαι και μή υπείκειν του πειρασμού ταίς ψυχοφθόροις υποσχέσεσι.

Ήχος γ΄.

Του σταυρού αγαπήσας την μαρτυρικήν οδόν, συνόμιλος γέγονας Ζαφείριε, των προτέρων του Χριστού Μαρτύρων. Της αληθείας γάρ το φως έχων εν τη καρδιά σου άσβεστον, ανδρικώς ηρνήσω των αγαρηνών τάς θωπείας. Διό ως πρόβατον άκακον παραδοθείς ταίς βασάνοις, άφθαρτον είληφας τον στέφανον της ομολογίας, και πρεσβεύεις διηνεκώς τώ Κυρίω, υπέρ των πίστει τιμώντων σε.

Ήχος δ΄.

Νεανικήν έχων την ηλικίαν, γεροντικήν επλούτεις την σύνεσιν, προκρίνας

θεοσόφως των προσκαίρων τα μένοντα αιωνίως. Διό πάσαν ηδυπάθειαν της σκοτομόρφου Αγαρ αρνησάμενος, του μαρτυρίου εβάδισας τον δρόμον γενναιοφρόνως, Ζαφείριε αξιοθαύμαστε, Χριστόν ομολογήσας τέλειον Θεόν και άνθρωπον, Ον καθικέτευε νεομάρτυς, υπέρ των χαρμοσύνως καταγεραιρόντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ.α΄.

Του νοητού ηλίου τώ φωτί περιλαμπόμενος, της ελλιποφώτου ημισελήνου την σκοτώδη πλάνην απεστράφης, καταμυκτηρίσας θεοσόφως των αγαρηνών την ασέβειαν. Διό Χριστώ ωλοκαυτώθης Ζαφείριε, ως σφάγιον θεόδεκτον και άμωμον, και απολαύεις αλήκτως, του φωτομόρφου Προσώπου του Δεσπότη, Ον καθικέτευε νεομάρτυς γενναιόψυχε, και ημίν δωρήσασθαι, του φωτός Αυτού μικράν τινα απόμοιραν.

Και νύν.Θεοτοκίον (ή της εορτής).

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, και δοξάζομέν σε, οι πιστοί κατά χρέος, την πόλιν την άσειστον, το τείχος το άρρηκτον, την αρραγή προστασίαν, και καταφυγήν των ψυχών ημών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ.α΄. Χαίροις ασκητικών αληθώς.

Χαίροις της Βασιλείας Χριστού, ένδοξε σάπφειρε Ζαφείριε πάμφωτε, ο Αγαρ σκοτώδη πλάνην, ομολογία στερρά, διαλύσας ώσπερ τι νεφύδριον· την πίστιν ορθόδοξον, έχων όπλον αήττητον, ψευδοπροφήτου, τα μυθώδη ληρήματα, γενναιότατα, προ τυράννων άνέτρεψας. Όθεν τώ μαρτυρίω σου, μεγάλως εδόξασας, τον εν σταυρώ υψωθέντα, φιλανθρωπότατον Κύριον, Ον θείαις πρεσβείαις, καθικέτευε δοθήναι ημίν το έλεος.

Στίχ.Δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει και ωσει κέδρος η εν τώ Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Χαίροις ω νεομάρτυς Χριστού, ο νέοις χρόνοις ισοστάσιος μάρτυσιν, αρχαίοις φανείς και τούτων, εκμιμηθείς την ορμήν, κατά διαβόλου του αλάστορος, Ζαφείριε ένδοξε, αθλητά γενναιότατε, ο του Κυρίου, ανδρικός την θεότητα, και την σάρκωσιν, την Αυτού θείοις λόγοις σου, προ των υποβαλόντων σε, βασάνοις ωμότατα, ομολογήσας και πλάνην, καταφρονήσας την άθεον, πλουτών θείαν χάριν, Παρακλήτου εν ψυχή σου, κατασκηνώσαντος.

Στίχ. Πεφυτευμένος εν οίκω Κυρίου εν ταίς αυλαίς αυτού εξανθήσει.

Χαίροις ο δι' αγάπην Χριστού, υπερφρονήσας θαυμαστώς της νεότητος, και πάντα τερπνά του βίου, ώσπερ μή όντα λιπών, και ζωής μελλούσης θεία θέλγητρα, ορών εν καρδιά σου, καρτερώς προς μαρτύριον, πίστει χωρήσας, νεομάρτυς Ζαφείριε, και κατήσχυνας, τον της πλάνης γεννήτορα. Όθεν την σήν πανήγυριν, τελούντες ευφρόσυνον, αίνον χαράς τώ Κυρίω, πλήθη πιστών αναμέλπομεν, αιτούντες δοθῆναι, και ημίν ταίς σαίς πρεσβείαις, το μέγα έλεος.

Δόξα. Ήχος πλ.δ´.

Τώ του παμφώτου ηλίου Χριστού, τάς ελλάμψεις νηπιόθεν δεξάμενος Ζαφείριε, την ερεβώδη πλάνην των αγαρηνών εμυκτήρισας, ομολογίας τε και μαρτυρίου το στέφος, εκ πολλών ομηλικών σύ μόνος αξιωθείς. Όθεν της ασαλεύτου Βασιλείας του Θεού πολίτης γενόμενος, και το υπέρκαλλον κάλλος του Δεσπότου διηνεκώς καθορών, πρέσβευε και υπέρ ημών δεόμεθα, νεομάρτυς ως φιλάδελφος.

Και νύν. Θεοτοκίον, ομόηχον(ή της εορτής).

Ανύμφευτε Παρθένε, η τον Θεόν αφράστως συλλαβούσα σαρκί, Μήτηρ Θεού του υψίστου, σών οικετών παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, η πάσι χορηγούσα καθαρισμόν των παισμάτων, νύν τάς ημών ικεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ημάς.

Νύν απολύεις. Τρισάγιον. Ότι σου εστιν.

Απολυτίκιον. Ήχος α´. Της ερήμου πολίτης.

Εν τη πίστεως πέτρα εδρασθείς γενναιότατα,

πλάνην εμυκτήρισας Αγαρ,

νεομάρτυς Ζαφείριε·

νεότητος το άνθος παριδών,

τό αίμά σου προσήνεγκας Θεώ·

όθεν στέφει εκοσμήθης εν ουρανοίς,

ως αθλητής χριστόψυχος.

Δόξα τώ σε καλέσαντι Θεώ,

δόξα τώ σε δυναμώσαντι,

δόξα τώ δεδωκότι σε ημίν,

μεσίτην ακαταίσχυντον

Θεοτοκίον(ή της εορτής).

Του Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε το Χαίρε,

σύν τη φωνή εσαρκούτο, ο των όλων Δεσπότης,

εν σοί τη αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυίδ·

εδείχθης πλατυτέρα των ουρανών,

βαστάσασα τον Κτίστην σου.

Δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί·

δόξα τώ προελθόντι εκ σου·

δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς,

διά του τόκου σου.

Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Την πάγχρυσον σειράν, των αγίων Μαρτύρων, εστόλισας φαιδρώς, τη σεπτή σου αθλήσει, Ζαφείριε χριστόψυχε, διελέγξας σοφώτατα, πλάνην άθεον, ψευδοπροφήτου Μωάμεθ, και θεότητα, ανακηρύξας Κυρίου, του πλάσαντος τα σύμπαντα.

Δόξα. Και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον(ή της εορτής).

Ανύμφευτε αγνή, Θεοτόκε Μαρία, η μόνη των πιστών, προστασία και σκέπη, κινδύνων και θλίψεων, και δεινών περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τους επί σοί τάς ελπίδας, Κόρη έχοντας, και τάς ψυχάς ημών σώσον, ταίς θείαις πρεσβείαις σου.

Μετά την β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Την πίστιν εκράτησας, Ορθοδοξίας στερρώς, γενναίως απέρριψας, των ασεβών τάς τιμάς, Ζαφείρε ένδοξε· τρέχων δε προς το στέφος, του σεπτού μαρτυρίου, είληφας τούτο τέλος, εκτμηθείς σου την κάραν, πρεσβεύων τώ Δεσπότη Χριστώ, υπέρ των τιμώντων σε.

Δόξα. Και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον(ή της εορτής).

Αγνή παναμώμητε, και απειρόγαμε, η μόνη τον άχρονον, Υιόν και Λόγον Θεού, εν χρόνω κυήσασα, τούτον συν τοίς Αγίοις, και σεπτοίς Πατριάρχαις, Μάρτυσι και Οσίοις, και Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ημίν ιλασμόν, και μέγα έλεος.

Μετά τον Πολυέλεον. Κάθισμα. Ήχος πλ.δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Του Δεσπότου βαδίσας οδόν σταυρού, ώσπερ έλαφος έδραμες προς πηγάς, παμμάκαρ Ζαφείριε, παριδών της νεότητος, και αισθήσεων κάλλος, τώ χρόνω φθειρόμενον, ίνα τύχης μαρτύρων, το κλέος το άφθιτον. Όθεν διελέγξας, την ασέβειαν Αγαρ, Τριάδος εκήρυξας, ανδρικώς την θεότητα, διό θάνατον είληφας, και νύν συμβασιλεύων Χριστώ, των πταισμάτων αίτησαι την άφεσιν, των ανυμνούντων εκ πόθου, την θείαν σου άθλησιν.

Δόξα. Και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον(ή της εορτής).

Ελεήμονα Λόγον και συμπαθή, ως κυήσασα Δέσποινα του παντός, ελέησον άπαντας, τους εις σε καταφεύγοντας, πειρασμών και νόσων και πάσης κακώσεως, και αιωνιζούσης, φλογός ελευθέρωσον· όπως ευχαρίστως, των πολλών οικτιρισμών σου, τον πλούτον δοξάζωμεν, και το άμετρον έλεος, και βοώμέν σοι πάντοτε· πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς ανυμνούσιν αξίως, τον τόκον σου άχραντε.

Οι Αναβαθμοί. Το α΄ αντίφωνον του δ΄ ήχου· Εκ νεότητός μου.

Προκείμενον· Δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει και ωσει κέδρος η εν τώ Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Στίχος· Πεφυτευμένος εν τώ οίκω Κυρίου εν ταίς αυλαίς αυτού εξανθήσει.

Ευαγγέλιον, μαρτυρικόν(τό εν τώ Όρθρω του αγ.Γεωργίου)

Ο Ν΄ ψαλμός, Ελέησόν με ο Θεός.

Δόξα. Ταίς του Μάρτυρός σου.

Και νύν. Ταίς της Θεοτόκου.

Είτα, στιχηρόν ιδιόμελον. Ἦχος πλ.β´.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός....

Της ευσεβείας τον πλούτον μή αρνησάμενος, της δυσσεβείας το σκότος διήλεγξας, Ζαφείριε μακάριε. Ὅθεν αγαρηνών τάς υποσχέσεις βδελυξάμενος, και πάντων καταφρονήσας των ηδέων του βίου, σταυρόν του μαρτυρίου ανδρειοφρόνως προετίμησας. Διό συν τώ χορώ των Νεομαρτύρων παριστάμενος, μνήσθητι των τιμώντων, την πανέορτον μνήμην σου.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου.

Ο Κανών του Αγίου, ού η ακροστιχίς:

«Ἄσω σε, Ζαφείριε, σάπφειρον του Κυρίου. Α(θανάσιος)».

Ωδή α´. Ἦχος δ´. Ανοίξω το στόμα μου.

Ἄσμάτων τη σάλπιγγι, ανακηρύττομεν σήμερον, Ζαφείριε ένδοξε, σήν θείαν άθλησιν, ην ετέλεσας, νεότητος εν άνθει, της Αγαρ δυσσέβειαν, ελέγξας άριστα.

Σύ μόνος διέμεινας, εξ ομηλίκων ακλόνητος, την πίστιν Ζαφείριε, και ουκ εξώμοσας, ότε βάρβαροι, ηπειλών σε βασάνοις, και στέφος απείληφας, της μαρτυρίας σου.

Ωραίος τώ σώματι, την δε ψυχήν ωραιότερος, εφάνης Ζαφείριε, Ορθοδοξίαν στερρώς, και την σάρκωσιν, κηρύξας του Δεσπότου, Μωάμεθ μυθεύματα, δείξας ψυχώλεθρα.

Θεοτοκίον

Σου Ὅρος Ζαφείριος, Μήτηρ το Ἅγιον ώκησεν, εν ω την σωτήριον, πίστιν επηύξησεν, και εκήρυξεν, ταύτην προ ασεβούντων, Υιού σου γενόμενος, μάρτυς θεόστεπτος.

Καταβασία. Της εορτής ή Ανοίξω το στόμα μου.

Ωδή γ´. Τους σούς υμνολόγους.

Εν βάθει καρδίας σου φυλάξας, την πίστιν ως μέγαν θησαυρόν, ουδόλως

εδειλίασας, Ζαφείριε μαρτύρια, αλλά προθύμως έδραμες, αποτμηθείς θείαν κάραν σου.

Ζωής της παρούσης απολαύσεις, και πάσαν τρυφήν και ηδονήν, Ζαφείριε παρέβλεψας, και μόνον επεπόθησας, την του Κυρίου ένωσιν, τυθείς ως πρόβατον άμωμον.

Ανδρείως μισήσας των τυράννων, τρυφάς και απόλαυσιν σαρκός, εύρες την επουράνιον, και άληκτον απόλαυσιν, ένθα πάντες οι Άγιοι, κατασκηνούσι Ζαφείριε.

Θεοτοκίον

Φωτός με Δεσπότου κληρονόμον, Πανάμωμε δείξον και υιόν, ημέρας ταίς πρεσβείαις σου, ότι όλος τετύφλωμαι, και ουχ ορώ τον Κύριον, τον ποθητόν και εράσμιον.

Καταβασία. Της εορτής ή Τους σούς υμνολόγους.

Κάθισμα .Ήχος πλ.α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Των αρχαίων Μαρτύρων ζήλον τον ένθεον, μιμηθείς εύρες δόξαν τούτων ισότιμον, υπομείνας καρτερώς άπασαν βάσανον, και ελέγξας ανδρικώς, πλάνην Αγαρ σκοτεινήν, διό τμηθείς σου την κάραν, συμβασιλεύεις Κυρίω, δι Ον ηγώνισαι Ζαφείριε.

Δόξα. Και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον(ή της εορτής).

Χαίρε άγιον όρος και θεοβάδιστον, χαίρε έμψυχε βάτε και ακατάφλεκτε, χαίρε η μόνη προς Θεόν κόσμου γέφυρα, η μετάγουσα θνητούς προς την αιώνιον ζωήν, χαίρε ακήρατε Κόρη, η απειράνδρωσ τεκούσα, την σωτηρίαν των ψυχών ημών.

Ωδή δ΄. Την ανεξιχνίαστον.

Έχων δυναμούσάν σε μυστικώς, την του Παρακλήτου ενίσχυσιν, ως θεολόγος, ανεκήρυξας Χριστόν, Θεόν ομού και άνθρωπον, τέλειον κατ΄ άμφω Ζαφείριε.

Ίχνεσιν επόμενος παλαιών, των Χριστού Μαρτύρων Ζαφείριε, ουκ εξηρνήσω, την αλήθειαν Αυτού, αλλά στερρώς εβάδισας, προς αθλητικά αγωνίσματα.

Ρήτωρ ανεδείχθης νικητικός, και παρ΄ ηλικίαν θαυμάσιος, πλάνην της Αγαρ, διελέγξας ανδρικώς, Ζαφείριε και είληφας, στέφος εκ Κυρίου αμάραντον.

Θεοτοκίον

Ίασαί μου τραύματα της ψυχής, άπερ Παναγία ο άθλιος, απροσεξία, προεξένησα και νύν, προς θάνατον αιώνιον, έλκουσι και κόλασιν άμετρον.

Καταβασία. Της εορτής ή Την ανεξιχνίαστον.

Ωδή ε΄. Εξέστη τα σύμπαντα.

Ελεύθερον έχων σου, το φρόνημα Ζαφείριε, ου ταίς κολακείαις υπετάγης, δι΄ ών τα τέκνα, της Αγαρ ώοντο, φέρειν εις το φρόνημα αυτών, αλλά κατησχύνθησαν, σε ευρόντες στερέμνιον.

Σταυρόν επεπόθησας, Χριστού άραι Ζαφείριε, όθεν ώσπερ έλαφος προς ύδωρ, έδραμες πάντα, υπεριδών τα φθαρτά, και θεολογήσας ανδρικώς, ασεβών εφίμωσας, τα απύλωτα στόματα.

Αγάπη πυρούμενος, του Ιησού Ζαφείριε, έκραζες ως Παύλος προς Ρωμαίους· ουδέν ισχύσει, του αποσπάσαι με, από της αγάπης του Θεού, αλλά μάλλον αύξησιν, προκαλέσει σωτήριον.

Θεοτοκίον

Παθών με εκύκλωσεν, η άβυσσος Θεόνυμφε, και καταβιβάσαι απειλεί με, προς απωλείας, βάθος εξώτερον· όθεν δυσωπώ σε εκ ψυχής, πρόφθασον και σώσόν με, μητρικαίς ικεσίαις σου.

Καταβασία. Της εορτής ή Εξέστη τα σύμπαντα.

Ωδή ζ΄. Την θείαν ταύτην.

Φωτός υιός ων Ζαφείριε, το σκότος ασεβείας διέλυσας, τώ μαρτυρίω σου, λαμπροφανώς την θεότητα, κηρύξας της Τριάδος, της στηριξάσης σε.

Εν μέσω λύκων ως πρόβατον, ευρέθης νεομάρτυς Ζαφείριε, εκπιεζόντων σε, απαρνηθήναι τον Κύριον, αλλ΄ έστης ώσπερ πύργος ακαταμάχητος.

Ιδών εχθρού παγιδεύματα, διήλθες ταύτα μάρτυς Ζαφείριε, Χριστού τη χάριτι, μηδέν παθών αλλά έμεινας, τη πίστει τη πατρώα, ην ωμολόγησας.

Θεοτοκίον

Ρητόρων πλάνης διέλυσε, φληνάφους ρήσεις Κόρη Ζαφείριος, και σε εκήρυξε, Λόγου Θεού την γεννήτριαν, και πρέσβειραν του κόσμου, την ακαταίσχυντον.

Καταβασία. Της εορτής ή Την θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ο υψωθείς.

Στερωθείς επί της πίστεως πέτραν,
παραμονή σου εν τώ Ὄρει του Αθω,
γενναίως εκαρτέρησας τυράννων απειλάς,
καί Μωάμεθ ήλεγξας την σκοτώδη θρησκείαν,
όθεν ώσπερ πρόβατον, καθαρόν του Δεσπότου,
εθυσιάσθης και στεφανωθείς,
εν Παραδείσω, ευφραίνη Ζαφείριε.

Ο Οίκος

Ου πολυχρόνιον εστι τίμιον άπαν γήρας,
αλλ΄ ηλικία στολισμόν έχουσα σωφροσύνην,
διό νεότητι σφυζούση και ακμάζων εν συνέσει,
ως τη δυνάμει του σταυρού κραταιωθείς
καί Πνεύματι αγίω φωτισθείς,
θεολογούση γλώσση Ιησούν τον Θεάνθρωπον
πρό των ασεβών τρανώς ανεκήρυξας,
καί βδελυξάμενος αυτών τάς υποσχέσεις,
διήλεγξας ανδρικός την της Αγαρ ψυχώλεθρον πλάνην·
όθεν την κάραν αποτμηθείς ως σφάγιον τίμιον Κυρίου,
φιλομαρτύρων νύν τους χορούς,
ευφραίνεις Ζαφείριε.

Το Συναξάριον

Τη ενδεκάτη του μηνός Ιουνίου, την μνήμην εορτάζομεν του ενδόξου Νεομάρτυρος

Ζαφειρίου, όστις την των αγαρηνών πλάνην θεοσόφως ελέγξας και τον Χριστόν γενναίως προ των τυράννων Θεόν αληθή και τέλειον άνθρωπον είναι ανδρείως κηρύξας εμαρτύρησεν εν Θεσσαλονίκη, κατά το έτος 1821.

Στίχοι

Χριστού κηρύξας θεότητα γενναίως,

Μαρτύρων εύρες, Ζαφείριε, την δόξαν.

Πρώτη τε δεκάτη Ζαφείριος Χριστώ παρέστη.

Υπόμνημα

Ούτος ο γενναίος νεομάρτυς Ζαφείριος, έφηβος έτι ων και εργαζόμενος εν Αγίω Όρει, κατά την επανάστασιν του 1821, συνελήφθη και ήχθη εις Θεσσαλονίκην μεθ' ετέρων εξήκοντα εννέα συνομηλίκων. Εκεί μετά βιαίους προπηλακισμούς και απειλάς οι μέν συνομηλικοί άπαντες φεύ! εδέξαντο την του Μωάμεθ ψευδοθρησκείαν περιτμηθέντες, μόνος δ' απομείνας ο άγιος Ζαφείριος, αγίω Πνεύματι πληρωθείς, τον Χριστόν Θεάνθρωπον ωμολόγησε και μή δεξάμενος τον εξισλαμισμόν, μετά και πλήθους Αγιορειτών Πατέρων, τη 11η του μηνός Ιουνίου, το θείον στέφος εδέξατο των Νεομαρτύρων, γενόμενος άμωμον και πανεύοσμον θύμα της αγάπης του Δεσπότου και πρεσβευτής διαπρύσιος των τιμώντων την θείαν αυτού άθλησιν.

Τη αυτή ημέρα, η υπό του Αρχαγγέλου Γαβριήλ παράδοξος και θαυματουργική παράδοσις του Θεομητορικού ύμνου του Αξιόν εστιν εν τώ κελλίω του Άδειν των Καρυών, γενομένη κατά το έτος 982.

Στίχοι.

Ήσας Γαβριήλ πριν τό, Χαίρε, τη Κόρη,

Άδεις δε και νύν, άξιόν σε υμνείν.

Τη αυτή ημέρα, μνήμη των αγίων και πανευφήμων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα.

Στίχοι.

Και σός μαθητής, Χριστέ, Βαρθολομαίος,

Μιμούμενός σε, σταυρικόν φέρει πάθος.

Υπέρ λίθον σάπφειρον, ως Γραφή λέγει,

Τους συντρίβοντας είχε Βαρνάβας λίθους.

Ενδεκάτη σταύρωσαν ερίφρονα Βαρθολομαίον.

Μνήμη του οσίου Βαρνάβα του Θαυματουργού, του εν Βάσσα της Κύπρου.

Στίχοι.

Βάσσης Βαρνάβας θαυματουργεί εν Κύπρω,

Πνεύματος αδάπανον κηρύττων χάριν.

Τη αυτή ημέρα, μνήμη του οσίου Βαρνάβα του παρά τον ποταμόν Βετλούγκα Ρωσσίας ασκήσαντος.

Στίχοι.

Αφες ποταμόν, Βαρνάβα, του Βετλούγκα,

Και εις τās όχθας κατοίκει Παραδείσου.

Μνήμη των αγίων Διακοσίων είκοσι δύο Κινέζων Νεομαρτύρων, αθλησάντων εν Πεκίνω, επί της επαναστάσεως των ειδωλολατρών Μπόξερς, κατά το έτος 1900.

Στίχοι.

Το δένδρον επότισαν Ορθοδοξίας,

Οι εν Πεκίνω αθλήσαντες Κινέζοι.

Τη αυτή ημέρα, μνήμη του εν αγίοις και θαυματουργού ιεράρχου Λουκά του νέου ομολογητού, αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας, του αναργύρου ιατρού, κοιμηθέντος ειρηνικώς εν έτει 1961.

Στίχοι.

Λουκάς Συμφερουπόλεως αρχιθύτης,

Και ιατρός σωμάτων τιμάσθω ύμνοις.

Ταίς των σών Αγίων πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ΄. Ουκ ελάτρευσαν.

Ουχ εμείωσας, την θέρμην της αγάπης σου, μάρτυς Ζαφείριε, προς τον Χριστόν ανδρικώς, αλλ' έτι εκράτυνας, ταύτην και έλεγες, τυραννούσί σε· γνώτε ότι ο Κύριος, ο εμός έρωσ υπάρχει.

Νύξ ασέληνος, η πίστις Αγαρ πέφυκεν, και προς απώλειαν, ελκύει πάντας υμάς, διό την αλήθειαν, μάθετε τάλανες, ο Ζαφείριος, βασανισταίς εκραύγαζε, του σεπτού Ευαγγελίου.

Το υπέρκαλλον, του Θεανθρώπου πρόσωπον, επιποθών κατιδείν, βασάνοις προσωρινοίς, το σώμα προδίδωμι και ου πεφόβημαι, ο Ζαφείριος, μεγαλοφώνως έκραζε, προς μαρτύρια βαδίζων.

Θεοτοκίον

Όρος άγιον, του Αθωνος Ζαφείριον, Αγνή εξέθρεψεν, Ορθοδοξίας κρουνοίς, διό ως στερέμνιον τείχος υπέμεινεν, τα μαρτύρια, και κληρονόμος δέδεικται, βασιλείας του Κυρίου.

Καταβασία. Της εορτής ή Ουκ ελάτρευσαν.

Ωδή η΄. Παίδας ευαγείς.

Υπέρ τα φαινόμενα φρονήσας, Ζαφείριε όμματα εστήριξας, της ψυχής προς άϋλα, και μή μεθιστάμενα, ώσπερ οι πάλαι Άγιοι, ών κατηξίωσαι, χορείας μετασχείν μαρτυρίω, μέλπων αιωνίως, Κυρίω συν αγγέλοις.

Κύκλω ασεβείς περιεπάτουν, ψυχήν σου καταπιείν Ζαφείριε, θέλοντες και θέλγητρα, υπισχνούντο πρόσκαιρα, αλλά αυτούς κατήσχυνας εν παρρησία πολλή, διό την κεφαλήν απετμήθης, και Χριστώ ηνώθης, εις πάντας τους αιώνας.

Ύψωσας το κέρας υποδούλων, και σκότος ημισελήνου το βαθύτατον, άθλοις σου διέλυσας, άγιε Ζαφείριε, και γόνατα ηνώρθωσας, χριστιανών ψυχικά, διδάξας καρτερίαν εν πόνοις, και την δι' αγάπην, Χριστού ζωής θυσίαν.

Θεοτοκίον

Ρώσίν μοι παράσχου Παναγία, το σώμα και την ψυχήν εξασθενήσαντι, όπως του Δεσπότου μου, πράττω τα θελήματα, και αμαρτίας θάνατον φύγω πρεσβείαις σου, δοξάζων την πολλήν σου αγάπην, και φιλοτεκνίαν, προς πάντας χριστωνύμους.

Καταβασία. Της εορτής ή Παίδας ευαγείς.

Ωδή θ´. Άπας γηγενής.

Ιεροπρεπώς, την μνήμην σου σήμερον, επιτελούντες πιστοί, άγιε Ζαφείριε, τάς ικεσίας σου προς τον Κύριον, από ψυχής αιτούμεθα όπως συντύχωμεν, Παραδείσου, ένθα νύν παρίστασαι, τον μισθόν ειληφώς της αθλήσεως.

Οι επί της γής, εισέτι χριστώνυμοι καταγεραίρομεν, ύμνοις τους αγώνάς σου, οι δε Αγίων χοροί ευφραίνονται, λαβόντες σε Ζαφείριε, εν τοίς σκηνώμασιν, ένθα μόνον, η Τριάς δοξάζεται, και το φως βασιλεύει το άκτιστον.

Ύδωρ της ζωής, ποθήσας Ζαφείριε, τώ μαρτυρίω σου, τούτου καταπέπλησαι, και αιωνίως δίδως τοίς μέλπουσιν, την ιεράν σου άθλησιν, και την αγάπην Χριστού, εκδιδάσκεις, δι´ ής κατεφρόνησας, τα του βίου τερπνά και τα θέλγητρα.

Θεοτοκίον

Ανασσα αγνή, Υιόν σου κηρύξαντες, προ των τυράννων τρανώς, πάντες Νεομάρτυρες, σκότος δουλείας, λαμπρώς εφώτισαν, και νύν συμπαριστάμενοι, πάντων Αγίων χοροίς, φιλαδέλφως, Τούτον ικετεύουσιν, υπέρ όσοι αυτούς ύμνοις μέλπουσι.

Καταβασία. Της εορτής ή Άπας γηγενής.

Εξαποστειλάριον

Ήχος β´. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν.

Σάπφειρος ώφθης τίμιος, της Χριστού Εκκλησίας, Ζαφείριε τον Κύριον, προ τυράννων κηρύξας, και ζοφεράν πλάνην Αγαρ, ήλεγξας παρρησία, διό την κάραν τέτμησαι, και χορώ προσετέθης, θεοπρεπώς, των Νεομαρτύρων, μεθ' ών δυσώπει, της σωτηρίας τεύξασθαι, τους τιμώντας σήν μνήμην.

Θεοτοκίον, όμοιον(ή της εορτής).

Ευλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, χριστιανών το καύχημα, των αγγέλων η δόξα, και αθλοφόρων το κλέος, κράτος τείχος και σκέπη, και οχυρόν προπύργιον, φύλαττε και προστάτις, και βοηθός, εν κινδύνοις φάνηθι τοίς σοίς δούλοις, και γάρ εν σοί καυχώμεθα, προστασία του κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ.δ´. Ω! του παραδόξου θαύματος.

Νεομαρτύρων τον σύναθλον, και των πιστών στηριγμόν, δεύτε ύμνοις τιμήσωμεν, τον σεπτόν Ζαφείριον, δι' αγάπην του Κτίσαντος, θύσαντα πάντα, ζωής τα ήδιστα, ίνα Κυρίω ζήση αιώνια, και διελέγξαντα, πίστιν την ψυχώλεθρον, αγαρηνών, διό ξίφει τέτμηται, την ιεράν κεφαλήν.

Μετ' ασεβών ουκ εκάθησας, ως μελωδεί ο Δαβίδ, αλλά έστης ακλόνητος, ευσεβείας δόγμασι, νεομάρτυς Ζαφείριε, και της παρούσης ζωής προέκρινας, τον δι' αγάπην, Κυρίου θάνατον· όθεν ηξίωσαι, καθοράν το άληκτον, εν τη Εδέμ, φως δι' ου ευφραίνονται, πάντων Αγίων χοροί.

Σάπφειρος ώφθης Ζαφείριε, κατακοσμήσας λαμπρώς, Εκκλησίας διάδημα, όπερ φέρει έκπαλαι, εκ πολλών συνιστάμενον, λίθων τιμίων, της οσιότητος, και μαρτυρίας διά τον Κύριον, οίτινες άπαντες, την Αυτού θεότητα τρανή φωνή, και την ανθρωπότητα, κόσμω εκήρυξαν.

Εξ ομηλίκων μονώτατος, πίστιν Χριστού αληθή, ωμολόγησας Άγιε, και φαιδρώς εχώρησας, ως προς γάμον Ζαφείριε, τμηθήναι κάραν και στέφος άφθαρτον, λαβείν ο πάσι, παρέχει Κύριος, ανακηρύξασι, την αυτού θεότητα, προ ασεβών· όθεν ανυμνούμέν σου, την θείαν άθλησιν.

Δόξα. Ήχος πλ.α´.

Του αρχιμάρτυρος Κυρίου Ιησού, μιμητής γνήσιος γενόμενος, υπέρ της αγάπης Αυτού την ψυχήν σου προθύμως ανέθηκας, νεομάρτυς ένδοξε Ζαφείριε, και το διάδημα της νύμφης Εκκλησίας, ως σάπφειρος νοητός λαμπρώς κατεκόσμησας. Όθεν ως του σταυρού και της αναστάσεως συμμετοχος, δεδόξασαι αξίως, εν τη ασαλεύτω άνω Σιών, ένθα μή παύση αίρειν χείρας προς τον Φιλάνθρωπον, ίνα και ημίν δωρήσεται την κληρονομίαν της θείας βασιλείας Αυτού,ως Πολυέλεος.

Και νύν. Θεοτοκίον(ή της εορτής).

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, και δοξάζομέν σε, οι πιστοί κατά χρέος, την πόλιν την άσειστον, το τείχος το άρρηκτον, την αρραγή προστασίαν, και καταφυγήν των ψυχών ημών.

Δοξολογία μεγάλη και απόλυσις του Όρθρου

Εις την Θείαν Λειτουργίαν, Αποστολοευάγγελον τα μαρτυρικά

(βλέπε 2 Σεπτεμβρίου, του αγίου Μάμαντος)

Μεγαλυνάρια

Ιησούν κηρύξας Λόγον Θεού,

καί ελέγξας Αγαρ,

τόν ψυχώλεθρον σκοτασμόν,

μάρτυς ανεδείχθης,

Ζαφείριε τρισμάκαρ,

πρεσβεύων υπέρ πάντων,

τών γεραιρόντων σε.

Σάπφειρος υπάρχων θεολαμπής,

Ζαφείριε ώφθης,

νεομάρτυς του Ιησού,

τό της Εκκλησίας,

διάδημα κοσμήσας ,

καί φωτισμόν παρέχων,

τοίς ανυμνούσί σε.

Στίχοι

Δός την αγάπην Χριστού τοίς σε τιμώσιν,

Ω Ζαφείριε, Νεομαρτύρων κλέος.

Συνετέθη, συν Θεώ αγίω, η παρούσα Ακολουθία εν τη Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας,
Αγίου Όρους Αθω, τη 11. 5. 2011.